

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **N. M.**, zastoupena JUDr. Bedřichem Hájkem, advokátem se sídlem Boženy Němcové 70, Kadaň, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, v řízení o kasačních stížnostech žalobkyně a žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 12. 2017, č. j. 78 Ad 49/2017 – 33,

### t a k t o :

Kasační stížnosti žalovaného **se nepřiznává** odkladný účinek.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou žalobou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí ze dne 19. 10. 2017, sp. zn. SZ/MPSV-2017/212596-916, č. j. MPSV-2017/215410-916, kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí ze dne 27. 9. 2017, č. j. 176838/2017/MOS, jímž Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem, kontaktní pracoviště Most (dále jen „správní orgán I. stupně“) podle zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnul o zvýšení doplatku na bydlení z částky 1 091 Kč měsíčně na 11 962 Kč od 1. 9. 2017. Současně se žalobkyně domáhala, aby soud zrušil i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

[2] Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 29. 12. 2017, č. j. 78 Ad 49/2017 – 33, rozhodl o podané žalobě tak, že zrušil jak rozhodnutí žalovaného, tak jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz) a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podali kasační stížnost žalobkyně i žalovaný, který navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku žalovaný odůvodnil tím, že „v současné době není schopen dostát podmínkám uvedeným krajským soudem tak, aby pro řízení před tímto soudem obstálo odůvodnění rozhodnutí ve věci dávky doplatek na bydlení.“ Dále uvedl, že vzhledem k faktu, že má doplnit odůvodnění rozhodnutí a podklady do správního spisu, kdy i nadále bude respektovat výši záloh na spotřebu energií tak, jak je vyhodnocena aplikačním programem, nevznikla by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti žalobkyni žádná finanční újma.

[5] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Jak již dříve Nejvyšší správní soud ve své četné judikatuře konstatoval, soudy ve správním soudnictví poskytují primárně ochranu subjektivním veřejným právům a rovněž institut odkladného účinku je koncipován především jako dočasná procesní ochrana žalobce – účastníka správního řízení – před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého rozhodnutí, jsou-li pro to splněny zákonem předepsané podmínky. Situace, kdy bude možno dovozovat vznik nepoměrně větší újmy na straně žalovaného správního orgánu v důsledku rozhodnutí správního soudu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, tak budou nepochybně představitelné na straně žalovaného správního orgánu v poněkud omezenější míře, než jak tomu bude na straně žalobce. V usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49, publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS, jsou mezi příkladmo uvedenými situacemi relevantními pro udělení odkladného účinku zařazeny případy vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod. Rozšířený senát zároveň konstatoval, že pokud krajský soud zruší rozhodnutí správního orgánu, správní orgán je povinen pokračovat v řízení a respektovat závazný právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku bez ohledu na to, zda byla podána kasační stížnost.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v této věci se nejedná s ohledem na její povahu a skutkové i právní okolnosti o jeden z výjimečných případů, ve kterých je třeba návrhu žalovaného správního orgánu na přiznání odkladného účinku vyhovět.

[9] Podle citovaného ustanovení soud při rozhodování o odkladném účinku poměřuje závažnost újmy, která může vzniknout stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Možná újma hrozící stěžovateli přitom musí být nepoměrně vyšší a zároveň nesmí být přiznáním odkladného účinku v rozporu s veřejným zájmem. Vyžaduje se tedy zároveň poměřování hrozící újmy s mírou rozporu přiznáním odkladného účinku s veřejným zájmem. Odkladný účinek kasační stížnosti má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti je prolamována právní moc soudního rozhodnutí, což je zákonem podmíněno splněním stanovených podmínek.

[10] Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012 č. j. 1 As 27/2012 – 32, nebo ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11). K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodnout, musí stěžovatel konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje.

[11] Žalovaný v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovozovat, že mu skutečně hrozí újma, která by odůvodňovala prolomení právní moci napadeného rozsudku. Ke vzniku újmy nemůže dojít tím, že na základě rozsudku krajského soudu je žalovaný, resp. správní orgán I. stupně povinen

pokračování

pokračovat v řízení a respektovat závazný právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku. Pouhý nesouhlas s napadeným rozsudkem není důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[12] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2018

Mgr. David Hipšr  
předseda senátu